

ve. I denne lov præciseres det med en ændring af værdipapirhandelslovens § 83, stk. 2, 1. pkt, at Fondsrådet er et uafhængigt, kollegialt råd.

Vedtægelsen af lov nr. 414 har derfor betydet, at det er nødvendigt at udnytte direktivets hjemmel til at etablere en adgang for tilsynsmyndigheder til at udveksle oplysninger indbyrdes.

I *nr. 2* præciseres det, at fortrolige oplysninger kan videregives i forbindelse med efterforskning og strafforfølgning af strafbare forhold, der er omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen, det vil sige de love, som administreres af Finanstilsynet.

Afgørelse af, om der foreligger en overtrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven, kræver ofte en grundig efterforskning og bevisbedømmelse, førend det endeligt kan fastslås, at en overtrædelse foreligger. Finanstilsynet har i langt de fleste tilfælde hverken hjemmel til eller mulighed for at foretage en sådan efterforskning. Som følge heraf er bestemmelsens formuleret således, at fortrolige oplysninger også kan videregives til brug for efterforskningen af en formodet lovovertrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven.

I *nr. 3* gives der mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.

Nr. 4 angiver, at oplysninger i en sag, der er eller har været til behandling hos Finanstilsynet, kan videregives til de administrative myndigheder, som behandler klager over tilsynets afgørelse i sagen, f.eks. Erhvervsankenævnet. Indbringes tilsynets afgørelse for domstolene, kan oplysningerne også videregives til domstolene.

I henhold til *nr. 5-7* kan videregivelse endvidere ske, hvis Folketinget nedsætter en parlamentarisk kommission efter Grundlovens § 51, eller når der ved særlig lov eller i henhold til retsplejelovens § 21 nedsættes en kommissionsdomstol til at undersøge bestemte spørgsmål om Finanstilsynets virksomhed. Oplysninger kan også videregives til Folketingets Ombudsmand efter ombudsmandslovens § 7.

Nr. 8 giver hjemmel til videregivelse af fortrolige oplysninger til Rigsrevisionen. Det foreslås at lovfæste praksis, hvorefter Rigsrevisionen kan indhente alle de oplysninger, som er i Finanstilsynets besiddelse, og som skønnes af betydning for udførelsen af Rigsrevisionens arbejde. Baggrunden for den hidtidige praksis er Rigsrevisionens rolle i den parlamentariske kontrol med forvaltningen.

Nr. 9 præciserer, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til skifteretten og andre lignende myndigheder.

Nr. 10 giver hjemmel til, at videregivelse af fortrolige oplysninger kan ske til indenlandske og udenlandske institutioner, der forvalter likvidations- og garantiordninger under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.

Det præciseres endvidere, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til institutioner, der forvalter investorgarantiordninger, idet direktivet om investorgarantiordninger er gennemført i dansk ret med lov nr. 415 af 26. juni 1998 om en garantifond for indskydere og investorer.

Nr. 11 angiver, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til andre tilsynsmyndigheder, der fører tilsyn med forsikringsmæglere inden for EU/EØS. Sådanne andre tilsynsmyndigheder vil blive undergivet tilsvarende tavshedspligt, da alle medlemslande er forpligtet til at gennemføre sådanne regler i medfør af bestemmelserne herom i de vedtagne direktiver på det finansielle område, f.eks. 3. livs- og 3. skadesforsikringsdirektiv.

Nr. 12 angiver, at oplysninger kan videregives til myndigheder i andre lande inden for EU/EØS, der har ansvaret for tilsynet med andre kredit- og finansieringsinstitutioner eller fører tilsyn med kapitalmarkederne. Det er dog en betingelse, at disse myndigheder har behov for oplysningerne til varetagelse af deres tilsynsopgaver.

Det er i *nr. 13* præciseret, at Finanstilsynet kun kan videregive oplysninger til myndigheder i tredjelande, hvis lovgivningen i det pågældende land fastlægger en tilsvarende tavshedspligt. Det vil derfor ikke være tilstrækkeligt, at det pågældende lands tilsynsmyndighed tilkendegiver ikke at ville udlevere de pågældende oplysninger.

Det er samtidig præciseret, at bestemmelsen ikke omhandler EØS-landene. Disse lande er omfattet af *nr. 11* og *12*.

I *stk. 6* er fastlagt, at alle, der efter de foreslåede stk. 4 og 5 modtager oplysninger fra Finanstilsynet, bliver omfattet af tilsynets tavshedspligt, forudsat der er tale om fortrolige oplysninger.

Det foreslåede stk. 6 indebærer ikke indskrænkninger i grundlæggende principper inden for retsplejen. Således får bestemmelsen bl.a. ingen betydning for en forsvarers ret til at blive bekendt med sagens materiale, jf. herved den foreslåede bestemmelse i stk. 5, nr. 2.

Ifølge *stk. 7*, må fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, alene bruges som led i varetagelsen af Finanstilsynets beføjelser efter lov om forsikringsmæglervirksomhed. Desuden kan de bruges i forbindelse med sager, hvor en afgørelse truffet af